

HỒN TRƯỜNG BA ĐÀ HÀNG THỊT

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

HỒN TRƯỞNG BA ĐA HÀNG THỊT

HOÀNG OANH kể, KIM DUẤN vẽ

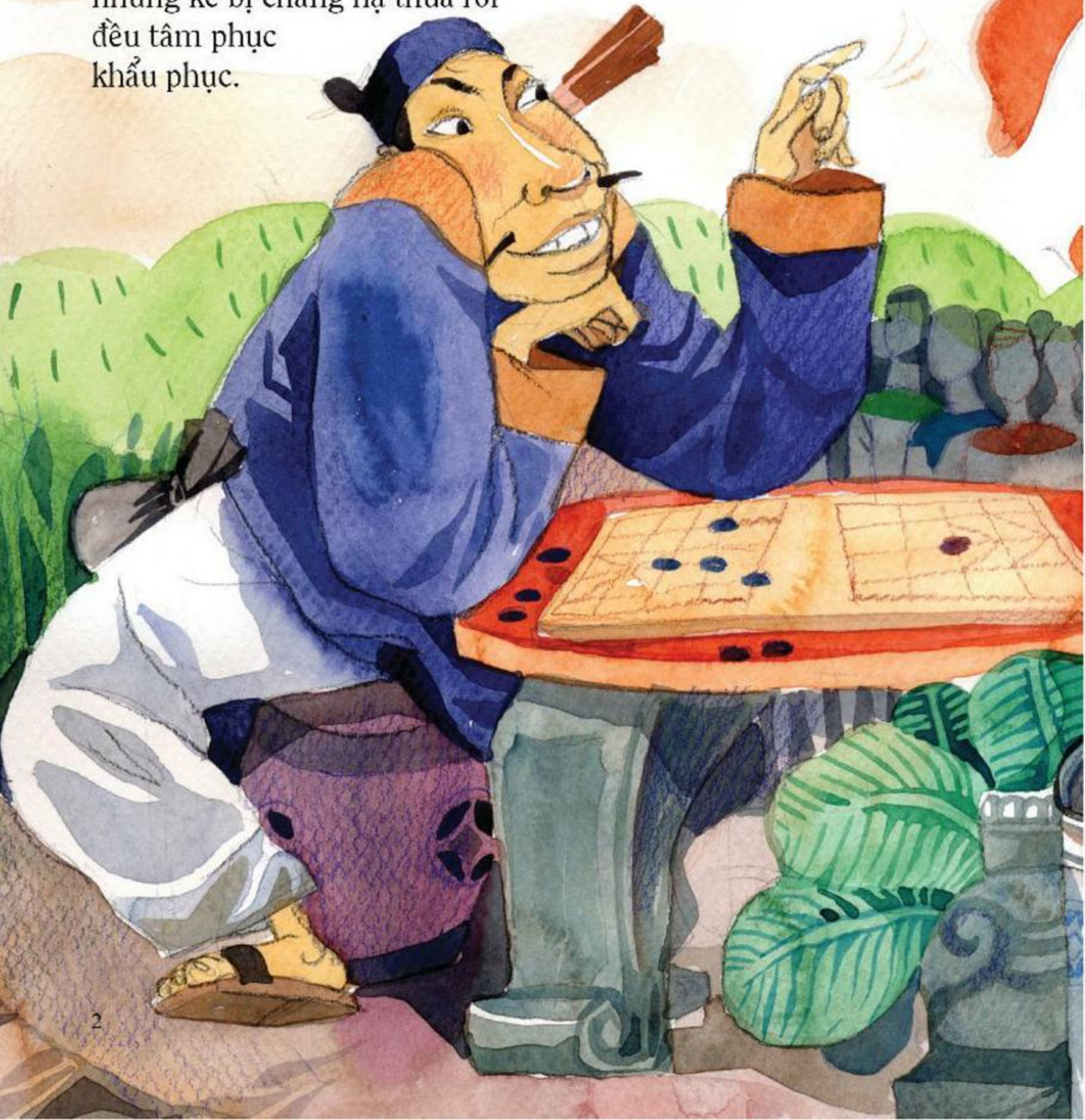

nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

Xưa có một người tên gọi Trương Ba, tuổi còn trẻ nhưng đã nức tiếng cao cờ. Làng trên xóm dưới không ai địch nổi cờ chàng đã đành, mà khắp cả tổng cả xứ cũng khó tìm ra người xứng là đối thủ. Nước cờ của Trương vừa phóng khoáng lại vừa biến ảo. Hầu hết những kẻ bị chàng hạ thua rồi đều tâm phục khẩu phục.

Tháng Hai năm ấy, như thường lệ, hội cờ Lạc Thổ ven sông Đuống vốn từ lâu được coi là hội cờ lớn nhất miền Kinh Bắc lại khai cuộc. Từ sáng sớm, tiếng trống hội giục giã khiến các kỳ thủ già đời cũng thấy nôn nao trong dạ. Hội cờ năm ấy tụ hội nhiều cao thủ, nhưng dường như ở kỳ đài chẳng ai đủ tài cản bước Trương Ba. Chàng thắng như chẻ tre rồi nhanh chóng vào trận cuối.

Trương Ba tài thật! Cuộc cờ mới khai chưa kịp giáp bã trầu Trương đã dồn đối phương vào thế bí. Đắc ý, chàng quay sang bảo người bạn đi cùng: “Nước cờ này, dầu có Đế Thích xuống đây cũng đừng hòng gỡ nổi.”

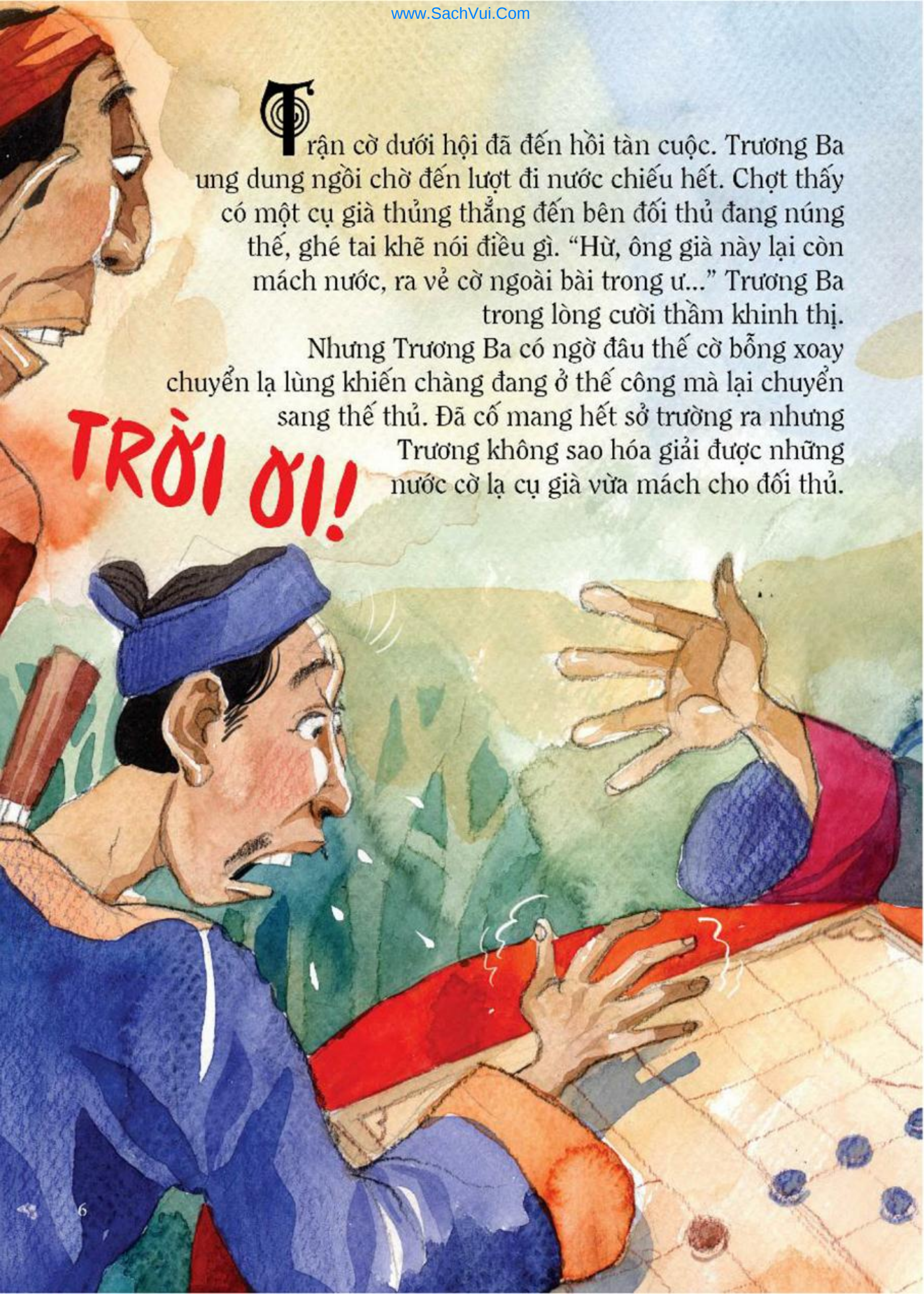

HỪM...

Lúc bấy giờ thần cờ Đế Thích đang ngồi rồi trên thiên đình bỗng hắt hơi luôn mấy cái, thần đưa tay bấm độn biết câu nói của Trương Ba xúc phạm đến mình thì bực lắm. Thần lập tức cười mây giáng thế định phen này cho Trương Ba một mẻ biết tay.

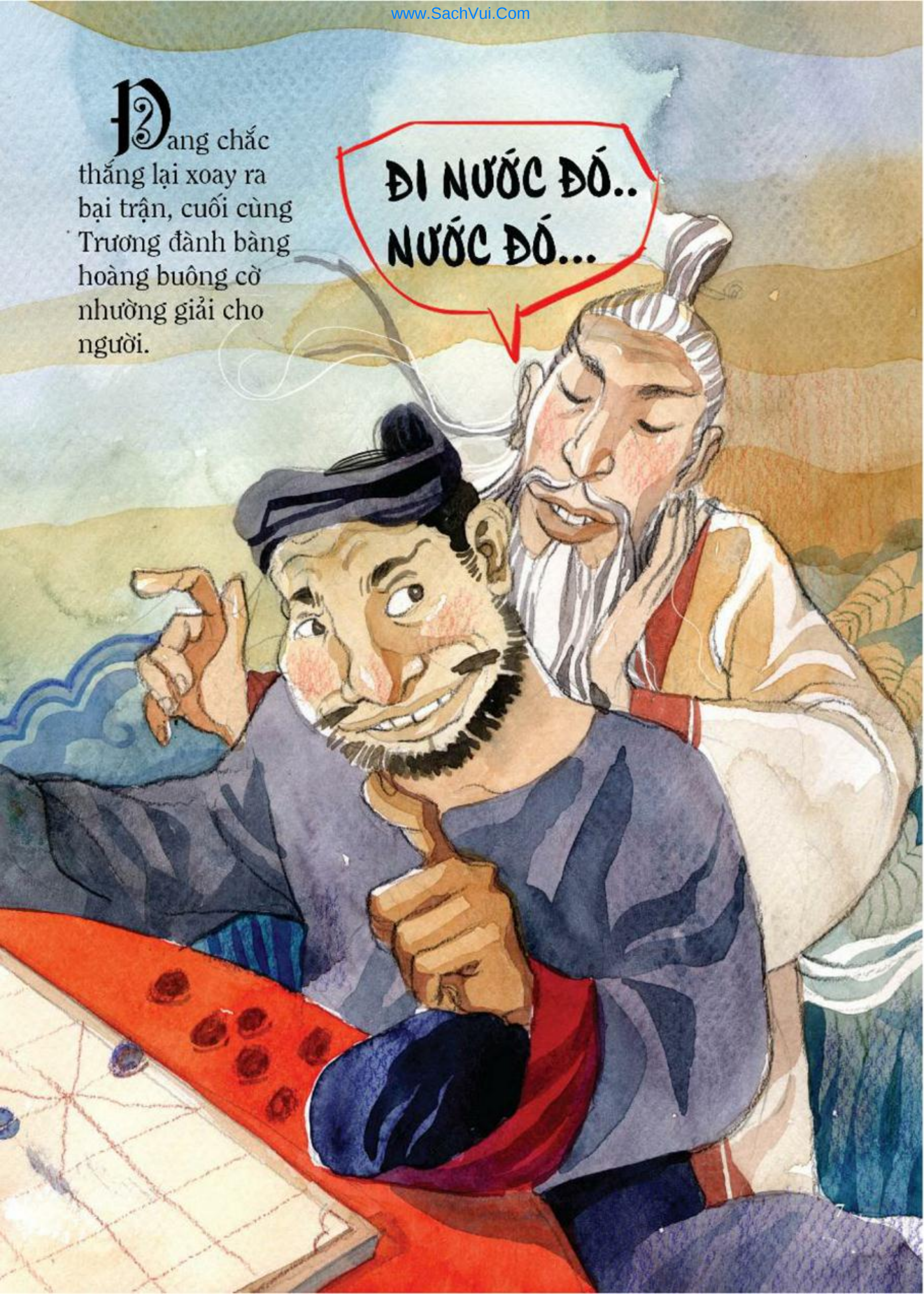
Trận cờ dưới hội đã đến hồi tàn cuộc. Trương Ba ung dung ngồi chờ đến lượt đi nước chiếu hết. Chợt thấy có một cụ già thủng thẳng đến bên đối thủ đang núng thế, ghé tai khẽ nói điều gì. “Hừ, ông già này lại còn mách nước, ra về cờ ngoài bài trong ư...” Trương Ba trong lòng cười thầm khinh thị.

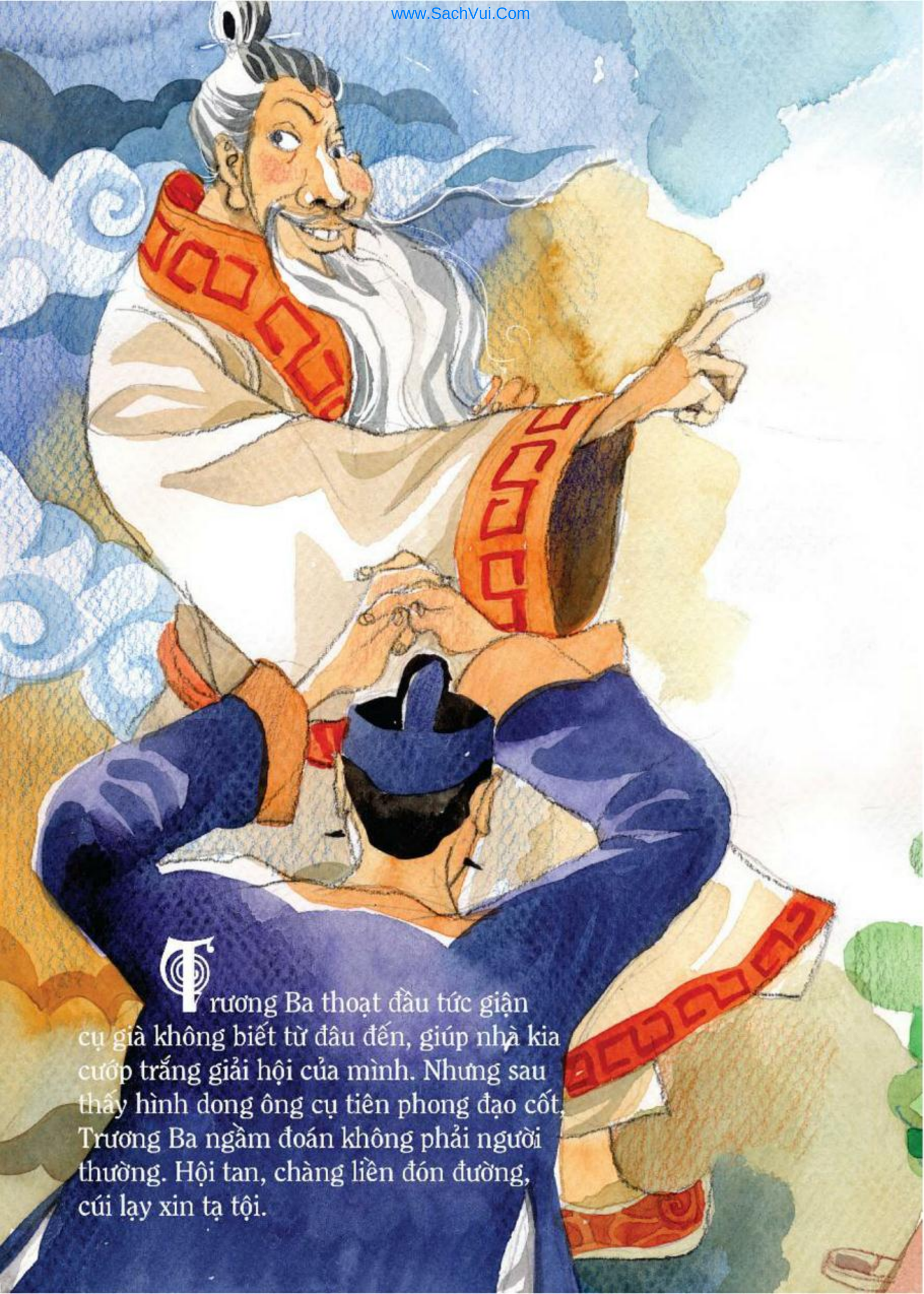
Nhưng Trương Ba có ngờ đâu thế cờ bỗng xoay chuyển lạ lùng khiến chàng đang ở thế công mà lại chuyển sang thế thủ. Đã cố mang hết sở trường ra nhưng Trương không sao hóa giải được những nước cờ lạ cụ già vừa mách cho đối thủ.

TRỜI ƠI!

Dang chắc
thắng lại xoay ra
bại trận, cuối cùng
Trương đành bằng
hoàng buông cờ
nhường giải cho
người.

**ĐI NƯỚC ĐÓ..
NƯỚC ĐÓ...**

Trương Ba thoát đầu tức giận
cụ già không biết từ đâu đến, giúp nhà kia
cướp trắng giải hội của mình. Nhưng sau
thấy hình dong ông cụ tiên phong đạo cốt,
Trương Ba ngầm đoán không phải người
thường. Hội tan, chàng liền đón đường,
cúi lạy xin tạ tội.

uả nhiên cụ già cười bảo: “Ta chính là Đế Thích đây, nghe nhà người tự phụ là cờ cao vô đối nên xuống xem cho biết!” Trương Ba khẩn khoản mời Đế Thích về nhà, lại sai vợ mua rượu, giết gà khoản đãi chu tất. Đế Thích lúc trên thiên đình bực bội là thế, nhưng gặp rồi thì lại thấy mến chàng tuổi trẻ say cờ. Nhân lúc Đế Thích đang cao hứng lại ngà ngà say, Trương Ba bèn khẩn khoản xin thần truyền lại cho mình mấy thế cờ tiên.

Đế Thích cười
bảo: “Ta thấy người hay cờ,
lại có bụng chân thành nên
cũng chẳng tiếc gì mà không dạy.
Nay ta cho người nén hương này, khi
cần thì thắp lên, nếu không bận hội hè ở
thiên đình thì ta sẽ xuống!” Đoạn thần cười mây
bay về giới. Từ đó, Trương Ba thỉnh thoảng lại mời
Đế Thích xuống chơi. Hai bên tâm tình tương đắc, lại
thêm khí chất hòa hợp nên thần người như không có
gì ngăn cách, chỉ giận không biết nhau từ sớm.

Bỗng một ngày nọ, Trương Ba đi dự hội cờ Liên Hà trở về, được nửa đường chẳng may trúng cơn cảm mạo. Bàn bè thay nhau vông về được đến nhà thì đã mê man rồi tắt nghỉ. Vợ Trương Ba đau đớn chết đi sống lại. Gia đình họ mặc ai nấy đều thương tiếc, oán trách cao xanh kia sao nỡ bắt chàng chịu kiếp tài cao phận mỏng.

Thấm thoát đã sắp đến ngày trùng thất. Một bữa, chị vợ chàng Trương dọn dẹp thư phòng, thấy có nén hương còn giắt trên vách liếp, chị vô tình rút lấy thắp lên cho với niềm lạnh lẽo.

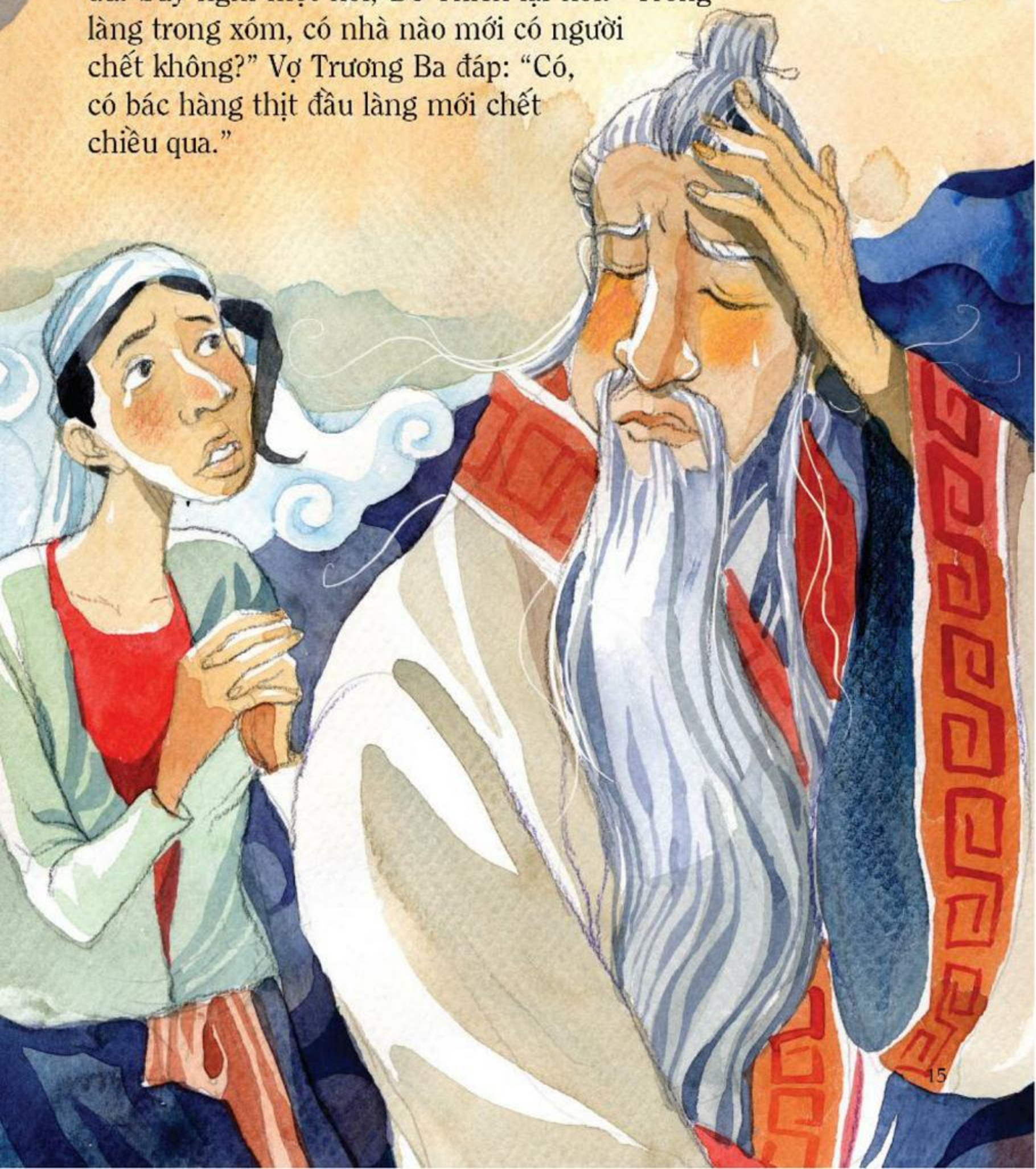

thiên đình, Đế Thích ngửi mùi hương vội
vã xuống trần ngay. Đến nơi nghe chị vợ kể lễ khóc
than than mới biết Trương Ba đã qua đời. Thần buồn
rầu hỏi: “Vậy là anh ấy đi đã được bao lâu rồi?”

Người vợ nói: “Đến mai là vừa tròn bốn chín ngày.” “Tội thật!”, thần thần thờ nói. “Nếu báo ngay lúc mới mất thì ta còn kịp cứu, chứ đến giờ muộn quá rồi, làm gì được nữa!” Chị vợ càng khóc dữ. Suy nghĩ một hồi, Đế Thích lại hỏi: “Trong làng trong xóm, có nhà nào mới có người chết không?” Vợ Trương Ba đáp: “Có, có bác hàng thịt đầu làng mới chết chiều qua.”

Pế Thích bèn hỏi tên tuổi người hàng thịt xấu số kia, đoạn bảo vợ Trương Ba: “Nhà chị cứ an tâm, ta sẽ cố hết sức giúp cho chồng chị sống lại. Nhưng anh ấy chết đã lâu, thân thể e đã hư hoại hết cả, nên phải mượn thân xác của người khác, chị cũng chớ e ngại.” Vừa nói dứt lời thần đã biến mất.

óí...

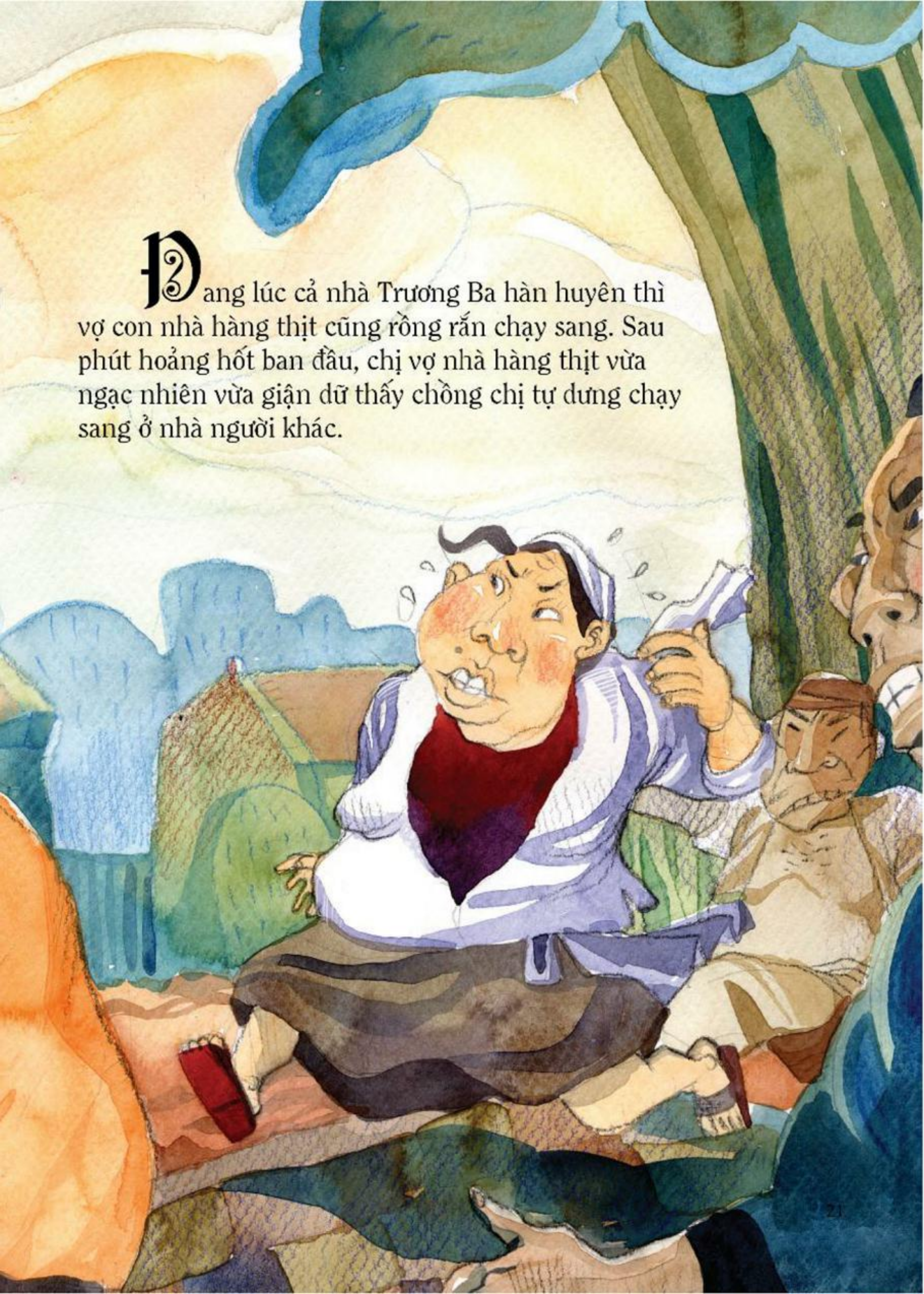
Lại nói chuyện nhà hàng thịt nọ, mọi người đang xúm quanh linh cữu khóc lóc bỗng nghe có tiếng động từ trong áo quan. Rồi cả họ hoảng hồn thấy anh hàng thịt đã lìa đời từ hôm trước bỗng dựng đội nắp ván thiên ngồi nhồm dậy. Anh chàng chẳng nói chẳng rằng, vứt bỏ đồ khâm liệm, nhổ hết cả gạo sống tiền đồng ra rồi vùng chạy thẳng một mạch về nhà Trương Ba.

Vợ Trương Ba thấy người hàng thịt về, chuyện trò thì biết ngay rằng chính là chồng mình được Đế Thích giúp cho sống lại. Hai người mừng mừng tủi tủi.

Dang lúc cả nhà Trương Ba hàn huyên thì vợ con nhà hàng thịt cũng rồing rần chạy sang. Sau phút hoảng hốt ban đầu, chị vợ nhà hàng thịt vừa ngạc nhiên vừa giận dữ thấy chồng chị tự dưng chạy sang ở nhà người khác.

Một bên vợ người hàng thịt, một bên vợ Trương Ba, hai bên tranh giành âm ỉ. Láng giềng cũng kéo đến đông nghịt, xôn xao bàn tán sự lạ. Người bảo vợ người hàng thịt đúng lý mười mươi, kể cho rằng lão hàng thịt nọ chán bà vợ vừa già vừa xấu, nên lập mưu sang ở với vợ chàng Trương mới chết chồng. Mọi việc rối tung cả lên, hương chức không biết phân xử thế nào, quyết định hôm sau đem vụ việc lên quan phủ.

VỀ NHÀ
NGAY!

Quan thẳng đường cho đòi các nhà hàng xóm tới hỏi. Ai cũng nói người sống lại đúng là anh hàng thịt. Cái hình dáng thô thô ấy, cái mặt phì phì ấy, cái bàn tay chuối mấn ấy ai còn lạ nữa! Không phải ông hàng thịt thì còn ai vào đây! Duy chỉ có vợ Trương Ba khẳng khẳng nhất định đấy là chồng mình.

 uan bèn hỏi: “Chồng chị trước khi chết làm nghề gì?”
Vợ Trương Ba đáp: “Chồng con không biết làm gì, chỉ thạo đánh cờ.” Quan lại hỏi vợ người hàng thịt như thế, chị này đáp: “Bẩm quan, chồng con mấy chục năm nay, chỉ mỗi nghề mổ lợn.”

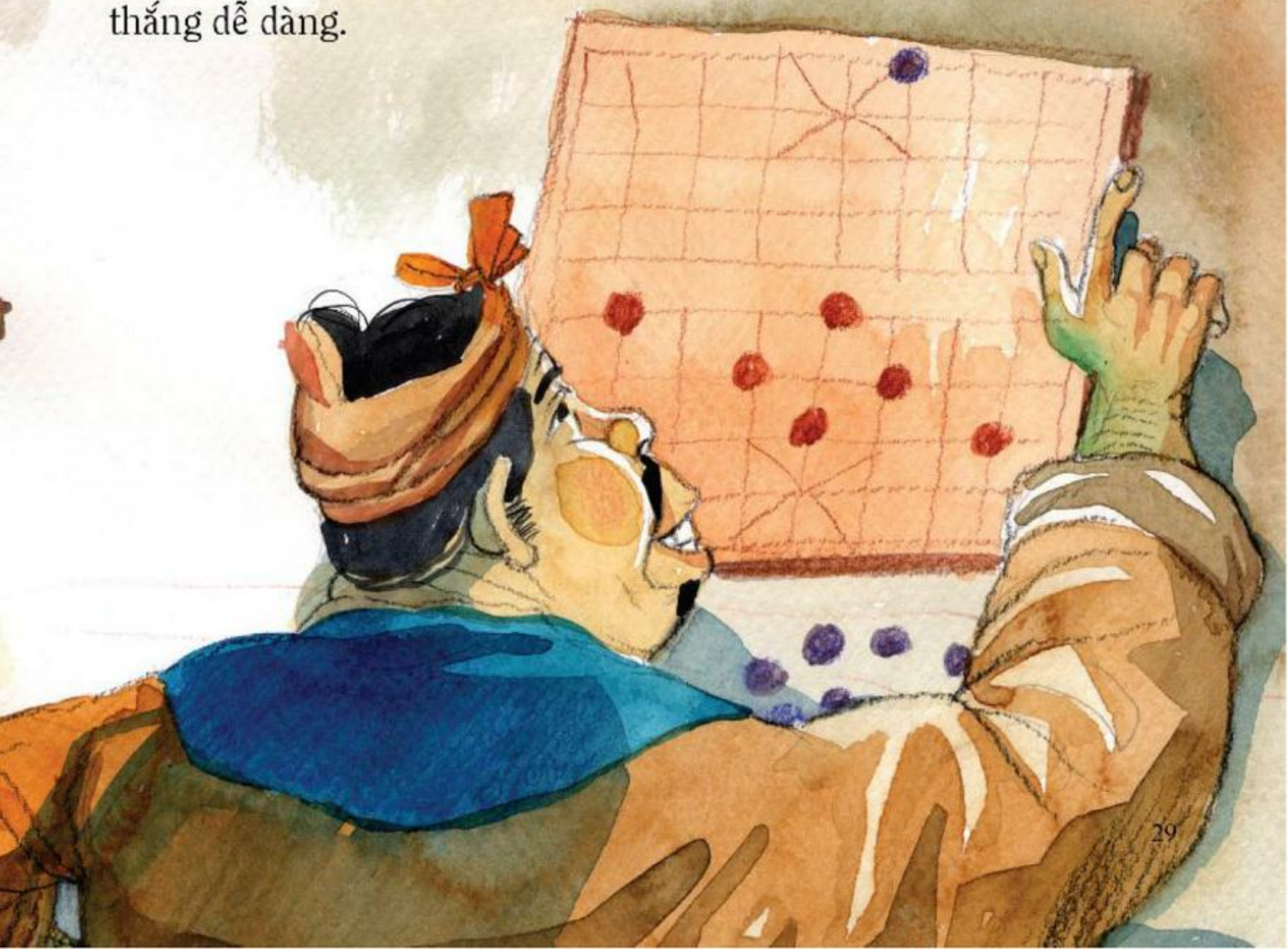

Nghe vậy, quan truyền đem một con lợn vào công đường cho người chồng chọc tiết. Anh chàng cầm dao bầu lông nga lông ngóng, loay hoay mãi không biết làm thế nào, làm mọi người ai ai cũng buồn cười.

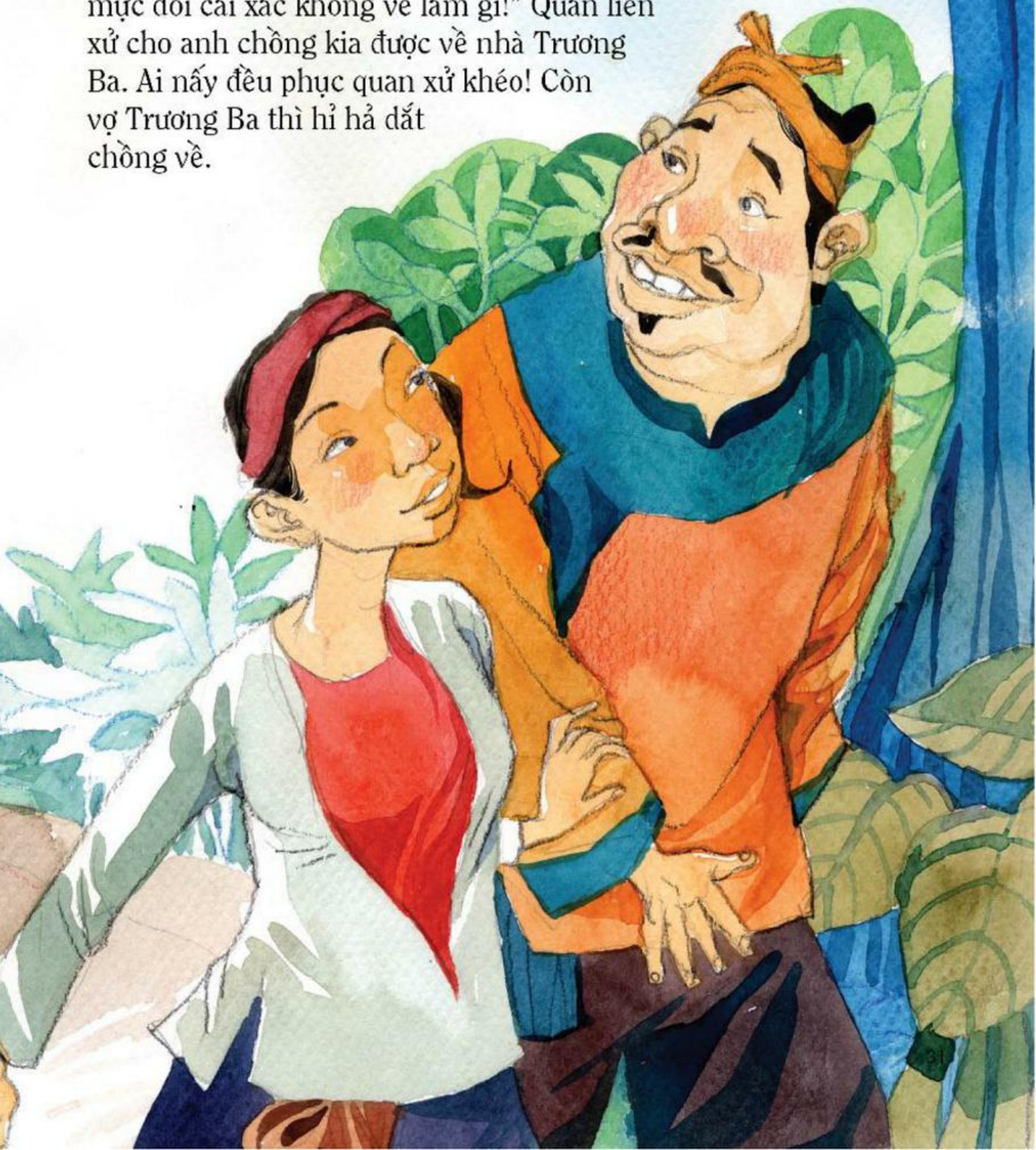
lại sai đòi mấy
thầy thư lại có
tiếng cao cờ trong
phủ, cùng mấy tay
chuyên bày cờ thế
kiếm tiền ngoài chợ vào,

cho tĩ thí với anh chồng. Lạ thay! Bất kể là cao thủ phòng giấy hay
kỳ thủ giang hồ, dù các thế cờ hiểm đến mấy, chỉ vài nước là anh
chàng đã chuyển bại thành thắng. Chấp quân chấp nước, anh đều
thắng dễ dàng.

uan phủ ngấm nghĩ rồi quay sang vợ người hàng thịt phán: “Hồn người này đúng là Trương Ba. Phàm con người sống ở trên đời, hồn vía là trọng, thân xác chỉ là nơi trú tạm. Nay hồn chồng người đã không còn, thì người cứ một mực đòi cái xác không về làm gì!” Quan liền xử cho anh chồng kia được về nhà Trương Ba. Ai nấy đều phục quan xử khéo! Còn vợ Trương Ba thì hỉ hả dắt chồng về.

HỖN TRƯỞNG BA DA HÀNG THỊT

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2010.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội

ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản

ĐẶNG THỊ BÍCH NGÂN

Biên tập: Minh Châu

Trình bày: Kim Liên

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty CP In Truyền thông Việt Nam. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 452-2010/CXB/03-24/MT và quyết định xuất bản số 267/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 28.6.2010.

In xong và nộp lưu chiểu quý III năm 2010.

Liên kết xuất bản và phát hành:

Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam

1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965

Website: www.nhanam.vn

Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh

Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh

Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034

Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn